

[Boligministeren.]

mulig grund til at tro, at vi nu kan få gennemført denne sidste del af de egentlige love omkring boligløsningen.

Hr. Axel Ivan Pedersen rejste spørgsmålet om fastsættelsen af bidragene i de kommuner, der ikke har huslejestop. Jeg er klar over, at der her er et problem, idet vi skal finde frem til, hvilke bidrag der skal betales dér, hvor man ikke har vurderingsrådene og altså ad den vej ikke kan få dette fastsat. Jeg tror alligevel, at de principper, der er nedfældet her i lovforslaget om boligsikring kan anvendes, men jeg er klar over, at vi nok må supplere dem med en hel del materiale. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at der fastlægges kriterier for, efter hvilke retningslinjer man kan ansætte bidragene disse steder, måske med udgangspunkt i de erfaringer fra vurderingsområderne, som vi jo får i løbet af efterårsmånederne. Man vil vel også — selv om der i de kommuner, der her er tale om, ikke finder vurderinger sted — kunne sammenligne med kommuner af samme karakter eller nært beliggende kommuner. Jeg tror, der kan skaffes materiale frem, som skulle kunne danne et udgangspunkt, men disse enkeltheder kan vi jo se lidt nærmere på under udvalgsbehandlingen.

Jeg ved godt — det har vi jo allerede drøftet under de udvalgsforhandlinger, der fandt sted, inden dette lovforslag blev udarbejdet — at der fra hr. Guldbergs og også fra anden side er udtalt betænkelighed ved at benytte den skattepligtige indtægt som grundlag. Vi har også i boligministeriet, inden vi nåede til det foreliggende forslag, indgående drøftet, om den skattepligtige indkomst er det rigtige grundlag. Jeg er slet ikke uenig i, at den ikke er det bedste grundlag. Jeg kunne godt ønske, at man havde haft mulighed for at bruge et andet og bedre udgangspunkt, og en hel række af de indvendinger, der både af hr. Guldberg og andre i dag er gjort mod den skattepligtige indkomst som udgangspunkt, kan jeg godt tiltræde. Men for det første havde vi, da denne lovgivning gerne skulle frem og vedtages i vinter sammen med de øvrige love, en tidsfaktor at tage hensyn til; for det andet var det rimeligt at gå ud fra, hvad vi kendte, og de hidtidige ordninger har jo bygget på den skattepligtige indkomst —

det gælder såvel driftstilskuddene som de almindelige huslejetilskud. Det var altså kendt, vi har anvendt dem tidligere, har haft mulighed for at bruge dem, og efter de undersøgelser, vi har foretaget, efter hvad vi har kunnet få oplyst i mellemtiden, er det også skattemyndighedernes opfattelse, at det er det eneste i øjeblikket brugelige kriterium, det eneste, der er til at arbejde med. Det ville nok være administrativt vanskeligt at finde frem til en anden faktor som udgangspunkt, så jeg tror, vi må fastholde, at det må være den skattepligtige indkomst, der skal være udgangspunktet.

I øvrigt drejede hr. Guldbergs betragtninger sig jo væsentligt om dette: hvad kan rentesikring, og hvad kan boligsikring medføre? Hvilke risici er der over for byggeomkostningerne? Jeg vil gerne sige, at jeg er helt klar over, at det er et problem, der er vigtigt. Det er overordentlig vigtigt, at der nu ikke sker det, at generelle ordninger eller sociale ordninger afsætter sig i omkostningsniveauet. Jeg har adskillige gange i den senere tid gjort opmærksom på — også hvor jeg har mødt forsamlinger og de sociale boligselskaber — at det må ikke være en konsekvens af de ordninger, vi har gennemført, at byggeomkostningerne stiger. Jeg tror også, det skulle være muligt at undgå.

Når hr. Guldberg spørger, om de sociale boligselskaber nu også i den henseende løser deres opgave, om ikke der sker stigninger o. s. v., vil jeg gerne svare, at boligministeriet i hvert fald følger de sociale boligselskaber meget kritisk. Projekterne kommer ind og bliver alle grundigt gennemgået; i adskillige tilfælde sendes projekterne tilbage med påtegning om, at de er for dyre, at man må finde frem til billigere priser. Det samme gælder grundpriserne; i adskillige tilfælde må vi fra boligministeriets side gøre opmærksom på, at vi ikke kan acceptere dem. Det er klart, at den grundpris, der må accepteres, kan være forskellig i de forskellige egne af landet, fordi den må svare til det, vurderingen er på de steder, hvor der bygges. Men i mange tilfælde godkender vi ikke de grundpriser, der i første omgang foreligger, og heller ikke de priser på byggeriet, der foreligger. Det er en fremgangsmåde, vi i boligministeriet vil fortsætte med, og jeg tror, at navnlig i den udstrækning, vi igennem de sociale boligsels-